

Vindkraft for grønt skifte og arbeidsplasser?

Europas største vindkraftverk skal bygges i Lebesby kommune i Finnmark. Dette skal gjøres for "det grønne skiftet". Vi må ofre noe for det grønne skiftet, sa en direktør i det finske oljeselskapet St1, som er hovedeier. Ingen er vel mer for det grønne skiftet enn oljeselskapa, da ingen trenger mer til grønnvasking.

Vindkraftverket Davvi skal bygges for det nye industrieventyret i Finnmark, får vi høre nå. Bygges for de luftslotta som skal bygges etter hele Finnmarkskysten, basert på at krafta her (enn så lenge) er billigere enn sørpå. Ingen husker lenger at planen om dette vindkraftverket er eldre enn noen av industriplanene, og at opprinnelig skulle all krafta selges til Finland.

Det skal bygges for arbeidsplasser i Lebesby. En kommune med kraftig tilbakegang i folketallet på grunn av en sentraliseringspolitikk som har pågått i mange tiår, og som Lebesby-ordføreren parti har stått i spissen for. Arbeidsplassene skal bli 3-400 i anleggsperioden. 400 menn skal bo på brakker i perioder og jobbe lange skift så de får fly hjem til familien i Sør-Norge, Polen og Litauen.

Var det noen som sa noe om at noen ville tjene på det? At den aldri hvilende prosjektleder og medeier gjør dette for å putte millioner i egen lomme? Bare ondsinna konspirasjonsteorier! Her er bare reine idealister.

Var det noen som sa at denne naturen kunne være verdt å ta vare på? At Norges nest største sammenhengende inngrepsfrie naturområde kanskje var noe som vi kunne ha glede av i framtida? Løgn og fanteri. Ved hjelp av helikopter har utbyggernes og deres konsulenter slått fast at det bare er verdiløs gråstein uten vegetasjon og at de som har sett blomster og gras mellom steinene farer med svindel.

Var det noen som sa at det er reinbeite? Den teorien er for lengst avliva av utbyggeren. Først ved hjelp av gamle kart, deretter ved bilder som viser landskap uten rein og til sist ved å kjøpe inn en samisk forretningsmann i Tana, som for 30 sølvpenger gir sitt loslitte æresord på at det ikke er rein i området.

Det finnes ikke noe område som har mindre konflikter i forhold til reindrift og naturvern, sa prosjektleder Harald Dirdal nylig. Og da er det nok sant. At fire reinbeitedistrikter står samla mot prosjektet og går fra møte med NVE og utbygger i protest, det må da bare være oppspinn av NRK og avisene. At Naturvernforbundet i flere år har prioritert Davvi vindkraftverk som et av de aller viktigste å stoppe, kan ikke tas alvorlig. Det er da bare en bitte liten organisasjon med bare 36000 medlemmer, de aller fleste av dem er dessuten yrkesdemonstranter.

Reindrift og vindkraft må kunne sameksistere, sier ordføreren, og viser til at det på tross av et vindkraftanlegg med 17 turbiner fortsatt er reindrift i kommunen. Det viser at man godt klarer et par-tre-fire-fem-åtte hundre turbiner til. Midt i sommerbeitet, høstbeitet, vårbeitet, kalvingslandet, parringslandet og flytteveiene. I likhet med Grenselandets prosjektleder vet han jo mye mer om reindrift enn de uvitende reineierne.

At alle reinbeitedistrikter som har vindkraftanlegg har fått problemer, at reindriftssamer over hele Sápmi kjemper mot vindkraft, at de som har inngått avtaler angre seg, det er sikkert bare tull, konstruert opp av supersamer, miljøfanatikere, yrkesdemonstranter og andre konspirasjonsteoretikere.

Derfor har vindkraftbaroner som Dirdal og hans venner i St1 full støtte av begge partier i den norske regjeringa og av de fleste ordførere og fylkespolitikere i nord. Og i motsetning til resten av denne historia er det dessverre helt sant.

Svein Lund og Piera Jovvna Somby

medforfattere av rapporten "Vindkraft eller reindrift?"

<https://motvind.org/motvindrapportene/motvindrapport-nr-3/>